

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:
 Fortsættelse af anden Behand-
 ling af „Forslag til Straffelov for
 Krigsmagten“.

Det Uffnit, som forelaa til Behandling, var
 Lovforslagets 45 første Paragrafer med de dertil
 hørende Vndringsforslag.

Thorup: Da jeg igaar forlangte Ordet, var det paa Grund af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) udtalte, dels om de Vndringer, som Mindretallet har stillet, og dels lige overfor den høitagtede Krigsministers Udtalelser. Imidlertid har den høitagtede Krigsminister senere havt Ordet og har paa en langt udførligere Maade, end jeg kunde være i Stand til, imødegaaet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, saaledes at jeg for saa vidt kunde have frasalbet Ordet; men jeg anser det dog for rigtigt, at jeg udtaler mig om min Stilling dels til de Udtalelser, der ere fremkomne, navnlig fra Mindretallet, og dels overfor de Vndringsforslag, der foreligge. Alle de Talere, vi have hørt, ere jo nemlig Udvalgsmedlemmer, med Undtagelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Navn), og Udvalgsmedlemmernes Standpunkt kender man dels igjennem selve de Vndringer, de have opstillet til Lovforslaget og dels igjennem Betænkningen. Derimod kan det Standpunkt, hvorpaa vi Andre, som ikke særlig have behandlet Lovforslaget, staa, og vor Tankegang i det Hele ikke saaledes blive kjendt uden ved Udtalelser; thi selv om man stemmer over et Vndringsforslag, er det ikke det samme som, at man stemmer over Vndringsforslaget med den Motivering, enten Flertallet eller Mindretallet har givet. Hvad der nærmest har foranlediget mig til at begjære Ordet, er som sagt de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). De ærede Medlemmer have udtalt, at det staaar noget tvivlende for dem, hvorvidt de Forudsætninger ere til Stede, som gjøre det betimeligt paa det nuværende Standpunkt at gjennemføre Lovforslaget, eller om det ikke vil være rigtigere at vente, indtil Revisionen af Lovene om Hærens og Søværnets Ordning var fuldført. Jeg kan ikke anerkjende denne Anskuelse, thi for mig staaar det klart, at Revisionen af Lovene om Hærens og Søværnets Ordning

ikke, hvad Hovedprinciperne angaar, vil føre til Noget, der væsentlig afviger fra det Bestaaende. Jeg tror, at Grunden til, at vi ikke ere naaet længere, end vi hidtil ere naaede med Revisionen af disse Love, ligger deri, at man er gaaet for yderlig til begge Sider. Jeg vedkjender mig mit Standpunkt og siger udtrykkelig her, at jeg tror, man er gaaet temmelig yderlig. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke ville komme til at vige langt fra det Bestaaende; navnlig er jeg vis paa, at den almindelige Værnepligt og den samme Udbannelses tid ville blive opretholdt; det er min faste Overbevisning. Selv om man imidlertid tør gaa ud fra, at dette ikke er rigtigt, men at man mulig kan komme til større Vndringer i vor Hærs og vort Søværns nuværende Ordning, tror jeg dog ikke, man skal undlade at gjennemføre Lovene paa det nuværende Standpunkt, thi det, hvorpaa jeg tror, det kommer an ved en Straffelov, er, om den overhoved passer paa Folkets Karakter paa den Tid, den gives; dette tror jeg er Hovedsagen ved en Lov. — Den anden Grund, de Herrer have opstillet, er den, at det maaste kan være mindre praktisk at behandle Lovene paa det nuværende Standpunkt; de sige: Det kan vel have praktiske Følger for Fremtiden, men ikke i denne Samling paa Grund af, at Tiden er saa langt fremrykket. Vi have imidlertid dog halvanden Maaned tilbage af Samlingen, og jeg kan ikke tro Andet, end at vi ved en velvillig Behandling af Forslaget maa kunne komme overens om det efter den Maade, hvorpaa den høitagtede Krigsminister har stillet sig ligeoverfor det. Jeg for mit Vedkommende skulde meget beklage, om vi ikke allerede i denne Samling kunne faae Lovforslaget vedtaget, og jeg skal sige de Herrer hvorfor. Det er netop af Hensyn til Disciplinen i Hæven. Det staaar klart for mig, at der ikke af Andre er fremsført saa stærke Beviser for, at det er paatrængende nødvendigt at gaa til en Revision af vor militære Straffelovgivning, som der indeholdes i, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har fremsført. Han har tydelig og klart paavist, at Straffenes Antal sige i en foruroligende Grad, men jeg spørger, hvor Skylden derfor ligger? Den maa enten ligge deri, at vor Straffelovgivning ikke passer med Tiden, eller ogsaa deri, at Folket i moralsk og sædelig Henseende gaar tilbage og bliver mere ustyrligt. Det Sidste tør jeg betvivle, at det ærede Medlem vil vedkjende sig; jeg for mit personlige Vedkommende vil ikke vedkjende mig det, men jeg har en Følelse af, at vor